

Svět bláznů

Marcela Holanová

Už zhaslo světlo naděje
Kdo ví za co mě Bůh tak potrestal
Dřív chtěls mé ruce krášlit briliantem
Denně lůžko růží stlal
V té poušti zkouším hrát si na oázu
Ze které jsi vláhu bral
Bože můj jsme oba blázni v světě bláznů
Každej z nás to předem vzdal
Pak přijdeš a já rázem zapomínám
Já tím čekáním jen chátrám
I když lásku jsi zul
Ty blázen, blázne, blázne chci zas říkat
Na můj klín se znovu stul

Jak míjím v parku páry
Když se líbaj
Někam jdou, snad spolu spát
Tak potichu si znovu tiše říkám
Kde je ten kdo má mě rád
Všem zdám se možná právě
Jak ten blázen
Sotva vnímám, že je ráno
Vůbec nepřemýšlím
A v duchu se jen choulím ke vzpomínkám
Napořád mi zůstaly

Pak většinou, pak většinou
Se svět mi jeví jako báječný
Víš sám, že když se touláš
Tak máš v kapse ke mně lístek zpáteční
Vždyť láska, je to láska, je to láska
Je to láska, velká láska
Řeknu až se vrátíš
Ty blázne, blázne, blázne
Stále ti tak říkám, i když nejsi tu.